

Puhaltipa hurja viima,
piiskas puita, piiskas maeta,
piiskas kattopeltiöetä,
kuusiakkiim paljon kuato,
jonniiv verram mäntypuita.
Kuuset kuatu juurineesa,
petäjät pimahti poekki
ihan sähköjohtoem piälle,
valot sammu vallan tyysten.

Mittee sillol lehmät mietti,
mittee mansikit murehti?
Tuumiskelj ne pimmeen tullen,
että missee sähköpiijjat,
kun ei ennee konneen koorat
tartu maetotissilöehin,
utareisii asti yllä.

Ennehhäl lyps naeset karjan
käsinesä, kourinesa,
syötti porsaat, lampaat ruokki,
elukat evästi kaekki.
Päre sillovallo näätti,
taekka tuikku tulta anto.
Kehitys o appuun tullu,
avittammaa immeistyössä;
ee se vieläkään kevyttä,
eekä sähkö kaekkeem pysty
urpaanissa mualimassa,
tekniikalla täätetyssä.

Vuan kum pimnee täättää pirtin,
oekuttelloo pakkaslaete,
eekä ennee töllöttimet
näätä nuamoo Linti Arvin,
eekä Rooke eekä Ritke
kuvaruuvvum piällä retku,
häätä varmaan on käsissä.
Suomessa on sentääm puita,
vuan kum puuttuu oekeet uunit,
suahaah hirveesti palella,
vilu piällä värjötellä.

Elo ankee sähkötönnä,
valotonna vallan kurja.
Pittää ottoo muurarj töehi,

Tuulet hirveesti ujelti

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

joka laettaa nunnauunit,
takat, hellat puilla käävät
paham pakkasev varalle,
hä tyttimeks hurjah hallan.

Turhaav vissii investoenen?